

## [Skytte.]

marts rundt om i landets kommuner. Praktisk nytte får de jo ikke af det, og det gør dem, de kæmper for, heller ikke. Ikke én af dem, ikke én landmand eller grundejer hjælper de konservative med deres standpunkt i dag, netop fordi de har afvist forhandlinger. Og da er det, jeg siger, at hvis de stiller sig ligesådan i fremtiden, så tør jeg næsten love dem den samme indflydelse (*Tilråb fra de konservative*), og hvis de er tilfreds hermed — det forstår jeg næsten på afbrydelserne at de er — så kan vi andre jo i hvert fald sagtens være det.

Det er ikke uden betænkeligheder, at vi er gået ind på det forlig, der nu er enighed om mellem de 3 partier. Det er en indrømmelse til venstres synspunkter, de synspunkter, som jeg ikke deler, omend jeg respekterer dem. Men alt taget i betragtning kan mit parti altså tiltræde det, der er sket, og jeg understreger igen, at forliget binder kun for ét år, alle parter er frit stillet i deres stillingtagen til den fremtidige ordning, og det radikale venstre ønsker ikke ejendomsskatterne afskaffet.

Må jeg så lige sige, at jeg finder det naturligt, at man søger at afbøde de skattemæssige urimeligheder, der kan blive en følge af den ordning, som sætter udskrivningen i forhold til 13. almindelige vurdering. Og lad mig sige — for at de konservative ikke skal betragte det som en indrømmelse — at efter deres forslag ville det jo blive værre, der ville blive endnu flere urimeligheder, som så skulle klares, det er der jo ingen tvivl om.

Jeg er for min del tilfreds med, at man stiller 30 mill. kr. til disposition for kommuner, der kommer i den situation, at deres indkomstskat stiger urimeligt som følge af det, vi nu er blevet enige om. Det synes vi er rigtigt, fordi vi finder, det er forkert, at det er andre i en kommune, der er dårligere. (*Munterhed*). Ja, jeg kunne godt selv se ordspillet. (*Munterhed*). Vi finder det ikke rigtigt, at det i en kommune er andre, der har dårligere råd til det, der skal betale for, at grundejerne kan blive lettet. Det er nemlig sagen i al dens enkelhed. Jeg kender forholdene i mangfoldige landkommuner. Jeg kender også befolkningens muligheder for at betale skat. Det ville for dem i mange tilfælde være en åben uretfærdighed, hvis man flyttede byrderne fra

grundejerne over på disse borgere, og den er størst under den nuværende kommuneinddeling; den bliver mindre, efterhånden som vi får storkommuner, hvorved vi får en erhvervsmæssigt blandet befolkning rundt om i kommunerne.

Må jeg slutte med at sige, at med hensyn til amtsskatterne kan jeg henholde mig til de bemærkninger, hr. Ove Hansen kom med, og jeg skal derfor anbefale tinget at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af ministrene og tiltrådt af udvalget eller et flertal, og anbefale at stemme imod de øvrige ændringsforslag.

**Poul Dam:** Jeg ved ikke, om der er andre, der som jeg synes, at der er noget vist tragikomisk i hele denne sag, som den har været. Jeg må måske erindre om, at hele dette lovreformarbejde startede med et ønske om en forenkling af ejendomsbeskatningen. De, der har fulgt hr. Ove Hansens frestilling af de ændringsforslag, der nu foreligger, og hr. H. C. Tofts indvendinger imod dem, vil have fået et klart indtryk af, hvor forenklet det hele er blevet. Vi har det bedste håb om, at der er nogle, der i løbet af nogle måneder finder ud af, hvad det hele drejer sig om, men jeg misunder ikke de embedsmænd i indenrigsministeriet, der blandt andet skal gøre det og skal forklare en del mennesker rundt omkring, hvordan det er.

Der var også tale om, at der på mange forskellige steder skulle gøres et grundigt og rettidigt arbejde for at få ejendomsbeskatningen i orden inden 1. april 1966. Over for dette står, at de centrale ændringsforslag, som behandles i dag, ankom til udvalgsmedlemmerne som ekspresbrev i løbet af weekenden. Det var vi glade for, så havde vi noget at læse. Betænkningen blev færdig kl. 20 mandag aften, og hvis hr. Johan Asmussen og andre ikke havde protesteret, så havde vi vel haft en debat allerede i går eftermiddags om det.

Om hr. Johan Asmussens aktion vil jeg sige, at den jo naturligvis var principielt rigtig, men alligevel var den udtryk for en misforståelse. Hr. Johan Asmussen ville gerne have en saglig behandling af disse lovforslag, men har åbenbart ikke forstået, at det slet ikke er meningen, at disse forslag skal behandles sagligt. Det strider helt imod forudsætningerne.